

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Lenky Oulíkové a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobce: **Z. P.**,
bytem X,
zastoupen advokátem Mgr. Jiřím Kokešem,
sídlem Na Flusárně 168, Příbram,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2022, č. j. 021401/2022/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zrušil rozhodnutí Městského úřadu Dobříš (dále též jen „stavební úřad“) ze dne 9. 9. 2021, č. j. MDOB 37700/2021/Tes, jímž bylo žalobci nařízeno odstranění stavby „*zpevněné plochy, likvidace dešťových ploch a oplocení Rybníky*“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC a XD, vše v katastrálním území X (dále též jen „předmětná stavba“), a věc mu vrátil k novému projednání. Důvodem zrušení rozhodnutí stavebního úřadu bylo nesprávné vymezení okruhu účastníků řízení.
2. Soud v rámci ověřování podmínek řízení zkoumal přípustnost žaloby.
3. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.
4. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
5. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
6. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

7. Soud si od žalovaného vyžádal správní spis v projednávané věci a z něj ověřil, že podle výroku napadeného rozhodnutí žalovaný podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zrušil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 9. 9. 2021, č. j. MDOB 37700/2021/Tes, o odstranění předmětné stavby a věc mu vrátil k novému projednání. Ve správním spise se dále neobjevují žádná později vydaná rozhodnutí správních orgánů v téže věci.
8. Zde je nutno uvést, že správní soudy s ohledem na princip subsidiarity správního soudnictví přezkouvají až konečné správní rozhodnutí, jímž je věc před správními orgány pravomocně skončena, tedy až po vyčerpání řádných opravných prostředků ve správním řízení. Soudní přezkum správních rozhodnutí je koncipován až jako následný prostředek ochrany veřejných subjektivních práv jednotlivce, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004 – 65).
9. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání výslovně vyloučeny ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 51/2017 – 28). Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že rozhodnutí odvolacího správního orgánu vydané podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, kterým se odvoláním napadené rozhodnutí nebo jeho část ruší a věc se vrací k novému projednání správnímu orgánu I. stupně, který rozhodnutí vydal, v zásadě nemůže být rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. právě z toho důvodu, že nijak nezasahuje do hmotněprávní sféry jeho adresátů, neboť není konečným rozhodnutím ve věci [srov. např. rozsudky ze dne 16. 5. 2018, č. j. 6 As 70/2018 – 52, ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 51/2017 – 28, ze dne 20. 5. 2015, č. j. 1 As 23/2015 – 49, ze dne 14. 5. 2014, č. j. 10 As 33/2014 – 34, ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 30/2010 – 219, či ze dne 14. 5. 2008, č. j. 2 As 37/2007 – 111 (závěry posledně zmiňovaného rozsudku byly potvrzeny usnesením Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2011, sp. zn. I. ÚS 2092/08)].
10. Lze dodat, že dosavadní judikatura Nejvyššího správního soudu z tohoto závěru připouští úzce vymezené výjimky, kdy i v případě, že odvolací orgán ruší odvoláním napadené rozhodnutí a věc vrací správnímu orgánu, který je vydal, k novému projednání, za určitých okolností může zakládat, měnit, rušit či závazně určovat veřejná subjektivní práva nebo povinnosti účastníků řízení. První z nich byla zcela specifická situace, kdy v důsledku časové prodlevy v délce několika let mezi vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně a jeho zrušením k odvolání opomenutého účastníka řízení došlo k zásadnímu zásahu do veřejných subjektivních práv vykonávaných na základě domnělé právní moci prvostupňového rozhodnutí, byť nesprávně vyznačené v důsledku opomenutí účastníka řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2007, č. j. 9 As 49/2007 – 44, a navazující rozsudky ze dne 21. 3. 2016, č. j. 2 As 305/2015 – 24, ze dne 19. 9. 2019, č. j. 6 As 134/2019 – 38, či ze dne 26. 5. 2020, č. j. 1 As 34/2020 – 45). Dalším výjimečným případem, kdy Nejvyšší správní soud připustil možnost podání žaloby proti zrušujícímu rozhodnutí odvolacího orgánu, jímž se věc vrací k novému projednání a rozhodnutí v prvním stupni, je žaloba osoby, o níž jsou požadovány informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a to v případě, kdy odvolací orgán ve svém zrušujícím rozhodnutí

uloží povinnému subjektu informaci poskytnout (viz rozsudek ze dne 11. 10. 2013, č. j. 7 As 4/2013 – 81. Takové zcela mimořádné okolnosti však nejsou v nyní posuzované věci dány.

11. V projednávané věci bylo napadeným rozhodnutím zrušeno předchozí rozhodnutí stavebního úřadu, a v jeho důsledku nadále probíhá správní řízení. Důvodem zrušení rozhodnutí stavebního úřadu bylo nesprávné vymezení okruhu účastníků řízení. Věc se tak po vydání žalobou napadeného rozhodnutí vrátila do stádia řízení v prvním stupni, kde o ní bude znovu rozhodováno. Rozhodnutí žalovaného současně nemění nic na veřejných subjektivních právech žalobce, žádné právo ani povinnost mu nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje, přestože je v jeho odůvodnění vysloven právní názor, který je pro stavební úřad závazný a z něhož bude muset v dalším řízení vycházet. Správním aktem, který by konečným způsobem zasahoval do hmotněprávní sféry žalobce, bude až nové rozhodnutí stavebního úřadu, které ve věci samé bude vydáno a které může být žalobcem napadeno opravným prostředkem v rámci správního řízení (odvoláním) a následně případně žalobou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 6. 8. 2021, č. j. 5 As 28/2021 – 38, nebo ze dne 9. 9. 2021, č. j. 8 As 61/2021 – 32).
12. Za této situace lze uzavřít, že napadené rozhodnutí definitivním způsobem neupravuje veřejná subjektivní práva účastníků řízení; jde tedy ve smyslu systematiky soudního řádu správního o úkon správního orgánu, který není rozhodnutím [§ 70 písm. a) s. ř. s.], a žaloba proti němu je dle § 68 písm. e) s. ř. s. nepřipustná. V dané situaci se soud proto nemohl zabývat jednotlivými tvrzeními obsaženými v žalobě, nýbrž musel žalobu bez dalšího jako nepřipustnou odmítnout (výrok I). Pro úplnost soud dodává, že se nemohl zabývat ani námitkou nicotnosti napadeného rozhodnutí, jelikož i otázku nicotnosti lze posuzovat pouze tehdy, je-li žaloba přípustná.
13. Soud závěrem dodává, že na projednávanou věc nemá vliv ani vedení řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2021, č. j. 51 A 4/2020-22. Žalobce v replice ze dne 17. 8. 2022 namítal, že by nyní projednávaná věc měla být přerušena do doby vydání rozhodnutí ve věci. Zdejší soud se ovšem v odkazované věci zabýval žádostí žadatelky K. V. o vydání dodatečného povolení předmětné stavby podle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), jedná se tedy o zcela jiné řízení. Navíc výsledek řízení o uvedené kasační stížnosti nemůže mít vliv na závěr o nepřipustnosti žaloby.
14. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s.; výrok II).
15. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl rovněž o vrácení zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Tato částka bude žalobci vrácena z účtu soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích; výrok III).

Poučení :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. srpna 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu